

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 6 października 2017 r. – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, I. / D.**

(Sprawa C-586/17)

(2018/C 005/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, I.

Druga strona postępowania: D.

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy art. 46 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (ze zmianami) ⁽¹⁾ w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej sprzeciwia się systemowi, zgodnie z którym sąd administracyjny pierwszej instancji do spraw azylu co do zasady nie może uwzględnić przy rozpatrywaniu skargi podanego mu przez cudzoziemca po raz pierwszy w postępowaniu skargowym powodu do udzielenia azylu?

b) Czy w tym względzie ma znaczenie, czy faktycznie podano nowy powód do udzielenia azylu, tj. powód wystąpienia o ochronę międzynarodową opierający się na faktach i okolicznościach, które wystąpiły po decyzji organu rozstrzygającego w przedmiocie wniosku o udzielenie pomocy międzynarodowej, bądź przemilczany powód do udzielenia azylu, tj. powód wystąpienia o ochronę międzynarodową opierający się na faktach i okolicznościach, które występowały przed decyzją organu rozstrzygającego w przedmiocie wniosku o udzielenie azylu, a cudzoziemcowi można zarzucić, że mimo że je znał, nie ujawnił ich w postępowaniu administracyjnym?

c) Czy w tym względzie ma znaczenie, czy powód do udzielenia azylu został podany przed sądem krajowym pierwszej instancji do spraw azylu w ramach skargi na decyzję organu rozstrzygającego pierwszy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej lub kolejny wniosek?
2. W razie udzielenia na pytanie 1.a) odpowiedzi twierdzącej: czy prawo Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie, aby sąd administracyjny pierwszej instancji do spraw azylu orzekł, że dla oceny podanego mu po raz pierwszy w postępowaniu skargowym powodu do udzielenia azylu konieczne jest odesłanie do nowego postępowania przed organem rozstrzygającym, aby zapewnić prawidłowy przebieg postępowania sądowego lub aby uniknąć niedopuszczalnego przedłużania się tego postępowania?

⁽¹⁾ Dz. U. 2013, L 180, s. 60.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 20 lipca 2017 r. w sprawie T-143/15,
Królestwo Hiszpanii / Komisja Europejska, wniesione w dniu 9 października 2017 r. przez
Królestwo Hiszpanii**

(Sprawa C-588/17 P)

(2018/C 005/29)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. J. García-Valdecasas Dorrego, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uwzględnienie niniejszego odwołania i uchylenie części wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 20 lipca 2017 r. w sprawie T-143/15, Królestwo Hiszpanii / Komisja Europejska (ECLI:EU:T:2017:534), w zakresie, w jakim dotyczy ona korekty finansowej nałożonej na Królestwo Hiszpanii i wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 23.1.2015, s. 62) z tytułu niekorzystnych warunków naturalnych i środków rolnośrodowiskowych przyjętych w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich we wspólnocie autonomicznej Kastylii i León, w **odniesieniu do kwoty odpowiadającej części pomocy dla obszarów o niekorzystnych warunkach naturalnych, wynoszącej 1 793 798,22 €**;
- wydanie nowego rozstrzygnięcia stwierdzającego nieważność decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/103 z dnia 16 stycznia 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 23.1.2015, s. 62), z **tytułu niekorzystnych warunków naturalnych i środków rolnośrodowiskowych przyjętych w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich we wspólnocie autonomicznej Kastylii i León, w odniesieniu do kwoty odpowiadającej części pomocy dla obszarów o niekorzystnych warunkach naturalnych, wynoszącej 1 793 798,22 €**.

Zarzuty i główne argumenty

1. Oczywiste przeinaczenie okoliczności faktycznych

Doszło do oczywistego przeinaczenia okoliczności faktycznych ze względu na to, że: i) jak zostało to wskazane i udowodnione we wniesionej przez Królestwo Hiszpanii skardze, w ramach organu pojednawczego osiągnięte zostało porozumienie co do podstawy zastosowania korekty finansowej, ii) Królestwo Hiszpanii wykazało, że obszary upraw paszowych, na których nie jest prowadzony wypas, mogą zostać objęte zakresem zastosowania zakwestionowanych środków i, z tego względu, zakresem zastosowania nałożonej przez Komisję korekty finansowej.

2. Naruszenie prawa co do zakresu porozumienia osiągniętego przez organ pojednawczy, co wiąże się z oczywistym naruszeniem zasady dobrej administracji i lojalnej współpracy

Sąd Unii Europejskiej dopuścił się naruszenia prawa nie uwzględniając mocy i skuteczności częściowych porozumień wypracowanych przez Komisję i państwo członkowskie w ramach organu pojednawczego. Ponadto doszło do oczywistego naruszenia zasady dobrej administracji i lojalnej współpracy ze względu na uznanie, że administracja może jednostronnie i bez podania uzasadnienia nie zastosować się do porozumienia wypracowanego przez nią z jednym z państw w ramach postępowania pojednawczego, które zostało ustanowione właśnie po to, aby Komisja i państwa członkowskie mogły dojść do porozumienia.

3. Naruszenie prawa ze względu na brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji

Sąd Unii Europejskiej nie zajął stanowiska w kwestii wskazanej w III.2.3 odwołania i odnoszącej się do naruszenia art. 31 ust. 2 rozporządzenia 1290/2005⁽¹⁾, a także zasady proporcjonalności ze względu na to, że podstawa uwzględniona przez Komisję przy stosowaniu korekty finansowej obejmowała beneficjentów pomocy dla obszarów upraw paszowych o niekorzystnych warunkach naturalnych.

4. Naruszenie prawa odnośnie zakresu zastosowania art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1290/2005 i kontroli sądowej [przestrzegania] zasady proporcjonalności, jak również naruszenia zasady dobrej administracji wymiaru sprawiedliwości

Sąd Unii Europejskiej nie przeprowadził kontroli sądowej, której winien był dokonać zgodnie z art. 31 ust. 2 rozporządzenia i zasadą proporcjonalności i która polega na ustaleniu, czy dane państwo wywiązało się z obowiązku ustalenia, że Komisja dopuściła się błędu odnośnie konsekwencji finansowych, jakie należy wyciągnąć z danego naruszenia. Sąd nie zweryfikował też przedstawionych przez Królestwo Hiszpanii danych świadczących o popełnieniu błędu przez Komisję.

Rozumowanie Sądu pociąga za sobą naruszenie zasady dobrej administracji wymiarem sprawiedliwości, ponieważ nie uwzględnia tego, że Królestwo Hiszpanii ustaliło liczbę gospodarstw objętych obowiązkiem policzenia bydła i przekracza wyznaczone przez strony granice sporu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (już nieobowiązujące) (Dz.U. 2005, L 209, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2017 r. – Komisja Europejska / Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-599/17)

(2018/C 005/30)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Rius y T. Scharf, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przyjmując do dnia 3 lipca 2016 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania Dyrektywy wykonawczej Komisji (UE) 2015/2392 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014⁽¹⁾ w odniesieniu do zgłaszania właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń tego rozporządzenia⁽²⁾, a w każdym razie, nie informując o tych przepisach Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 13 akapit pierwszy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwo Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do dostosowania prawa wewnętrznego do dyrektywy wykonawczej Komisji (UE) 2015/2392 upłynął w dniu 3 lipca 2016 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. 2014 L 173, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. 2015, L 332, s. 126.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 24 października 2017 r. – Skatteverket / Memira Holding AB

(Sprawa C-607/17)

(2018/C 005/31)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen